

Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ
(pierwsza izba)
z dnia 23 października 2013 r.

Sprawa F-80/11

Joaquim Paulo Gomes Moreira
przeciwko
Europejskiemu Centrum Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC)

Służba publiczna — Członek personelu tymczasowego — Wcześniejsze rozwiązanie umowy zawartej na czas określony — Utrata zaufania — Przewinienie dyscyplinarne

Przedmiot: Skarga wniesiona na podstawie art. 270 TFUE, znajdującego zastosowanie do traktatu EWEA na mocy jego art. 106a, w której J.P. Gomes Moreira żąda stwierdzenia nieważności decyzji organu upoważnionego do zawierania umów Europejskiego Centrum Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) z dnia 11 października 2010 r. w sprawie wcześniejszego rozwiązania z nim umowy z dniem 11 grudnia 2010 r., z dwumiesięcznym wypowiedzeniem, w którego okresie został on zawieszony w pełnieniu obowiązków, oraz wypłacenia mu kwoty 300 000 EUR tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia.

Orzeczenie: Stwierdza się nieważność decyzji z dnia 11 października 2010 r. w zakresie, w jakim skarżący został zawieszony w pełnieniu obowiązków. W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona. Każda ze stron pokrywa własne koszty.

Streszczenie

1. Urzędnicy — Personel tymczasowy — Wcześniejsze rozwiązanie umowy zawartej na czas określony — Uznanie administracyjne — Rozwiązanie umowy za wypowiedzeniem z jednoczesnym zawieszeniem w pełnieniu obowiązków — Obowiązek wszczęcia postępowania dyscyplinarnego (warunki zatrudnienia innych pracowników, art. 47, art. 49 ust. 1)

2. Urzędnicy — Prawa i obowiązki — Obowiązek lojalności — Zakres — Stwierdzenie uchybienia — Kryteria oceny (regulamin pracowniczy, art. 11, 12, 12b, 17a)

3. Urzędnicy — Personel tymczasowy — Wcześniejsze rozwiązanie umowy zawartej na czas określony — Uznanie administracyjne — Obowiązek staranności ciążący na administracji — Uwzględnienie interesu danego pracownika — Kontrola sądowa — Granice

1. Organ upoważniony do zawierania umów nie może w sposób ważny jednostronnie rozwiązać umowy z członkiem personelu tymczasowego z okresem wypowiedzenia zgodnie z art. 47 warunków zatrudnienia innych pracowników, stosując jednocześnie do tego pracownika zawieszenie w pełnieniu

obowiązków na podstawie art. 49 ust. 1 akapit drugi warunków zatrudnienia innych pracowników, nie wszczynając przy tym przeciwko temu pracownikowi postępowania dyscyplinarnego z tytułu poważnego przewinienia.

(zob. pkt 50)

2. Przepisy art. 11, 12, 12b i 17a regulaminu pracowniczego stanowią konkretny wyraz podstawowego obowiązku lojalności i współpracy urzędnika wobec Unii i przełożonych. Uzasadniają je zadania leżące w interesie ogólnym, za których realizację odpowiada Unia i na których prawidłowe wykonanie powinni móc liczyć obywatele państw członkowskich. Takie obowiązki mają przede wszystkim na celu ochronę zaufania, które powinno istnieć między Unią a jej urzędnikami lub pracownikami.

Urzędnik nie może w drodze wypowiedzi ustnych lub pisemnych lub poprzez działania jakiegokolwiek innego rodzaju naruszać swych wynikających z regulaminu pracowniczego obowiązków względem Unii, której ma służyć, niszcząc w ten sposób wiążące go z nią zaufanie i sprawiając, że później realizacja we współpracy z nim zadań powierzonych Unii będzie trudniejsza czy wręcz niemożliwa. Uniemożliwiłoby to Unii realizację jej interesów, przez co również zostałyby naruszone interesy służb.

W przepisach tych zapisany jest, poza konkretnymi obowiązkami wynikającymi z realizacji poszczególnych powierzonych urzędnikowi zadań, ogólny obowiązek lojalności urzędniczej. Należyne od urzędnika poszanowanie powagi swego urzędu nie ogranicza się do konkretnej chwili, gdy wykonuje on takie czy inne konkretne zadanie, lecz obowiązuje w każdych okolicznościach.

Obowiązki te ciążyą na urzędniku w sposób ogólny i obiektywny. Stwierdzenie uchybienia tym obowiązkom nie zależy od tego, czy dany urzędnik wyrządził szkodę Unii, ani od zgłoszenia skargi przez osobę lub państwo członkowskie, które uznały się za poszkodowane przez zachowanie urzędnika.

(zob. pkt 61–66)

Odesłanie:

Trybunał: sprawa C-274/99 P Connolly przeciwko Komisji, 6 marca 2001 r., pkt 44, 46, 47

Sąd Pierwszej Instancji: sprawy połączone T-24/98 i T-241/99 E przeciwko Komisji, 3 lipca 2001 r., pkt 76; sprawa T-21/01 Zavvos przeciwko Komisji, 9 lipca 2002 r., pkt 37–40

Sąd do spraw Służby Publicznej: sprawa F-40/05 Andreassen przeciwko Komisji, 8 listopada 2007 r., pkt 233 i przytoczone tam orzecznictwo; sprawa F-54/11 BG przeciwko ERPO, 17 lipca 2012 r., pkt 128

3. Przy wcześniejszym rozwiązaniu z członkiem personelu tymczasowego umowy zawartej na czas określony ze względu na to, że uchybienie lub uchybienia danego pracownika jego obowiązkom służbowym spowodowały utratę zaufania organu do pracownika i że nie istnieje możliwość przywrócenia tego zaufania, właściwy organ ma szeroki zakres uznania przy ocenie interesu służby. W efekcie kontrola sprawowana przez sąd Unii ogranicza się do ustalenia, czy dany organ działał w rozsądnych granicach i nie korzystał z przysługującego mu zakresu uznania w sposób oczywiście błędny.

Właściwy organ jest zobowiązany przy podejmowaniu decyzji dotyczącej sytuacji pracownika uwzględnić wszystkie okoliczności mogące wpłynąć na tę decyzję, a w szczególności interes tego pracownika. Wynika to bowiem z obowiązku staranności administracji, który odzwierciedla

równowagę wzajemnych praw i obowiązków, jaką regulamin pracowniczy i analogicznie warunki zatrudnienia innych pracowników wprowadziły w stosunkach między organem publicznym a jego pracownikami.

(zob. pkt 67–69)

Odesłanie:

Sąd Pierwszej Instancji: sprawa T-223/99 Dejaiffe przeciwko OHIM, 12 grudnia 2000 r., pkt 53